

Úvodní slovo

Vážení a milí čtenáři Buňky.

Přicházím k Vám v tom nejkrásnějším a nejkouzelnějším čase se svým posledním vydáním v roce 2011. Pro někoho to byl rok horší, někomu se naopak dařilo. Ať tak či tak, Vánoce bychom si všichni měli užít v klidu a načerpat síly na rok následující.

Přeji Vám, abyste si pořádně odpočinuli a aby Vás optimismus, štěstí, ale hlavně zdraví doprovázely i v roce 2012.

Zároveň touto cestou děkuji všem rodičům a ostatním „přatelům školy“, kteří nám po celý rok pomáhali s různými akcemi anebo poskytovali materiální dary.

Vaše Buňka



Školní pěvecký soubor.

CO NOVÉHO

PĚVECKÝ KROUŽEK

V říjnu letošního školního roku začal na naší škole pracovat Pěvecký kroužek. Navštěvuje ho 21 dětí, (a to dívek i chlapců od první do osmé třídy). Scházíme se každý pátek ve 13 hod. Začali jsme nácvkem vánočních písní, které instrumentálně doprovázejí žáci ZUŠ.

Moc nás překvapilo, jak to zpěvákům jde, dokonce zvládnou i vícehlasý zpěv. První veřejné vystoupení se uskutečnilo 12. 12. v povrbském kostele. Ve škole zazpíváme spolužákům a učitelům před vánočními prázdninami. Doufáme, že společné „muzicírování“ bude i nadále dětem přinášet radost a potěšení stejně jako nám.

Mgr. Ivona Hamplová, Mgr. Kateřina Kubičková



EKO

zprávičky z naší školičky

BESEDA „EKOŠŮ“ S LESNÍKEM

Dne 16. 11. nám pan lesník Málek přišel povídat o své milované práci v lese. Kvůli inverzi jsme bohužel nemohli vidět les v praxi, ale pan lesník nám přizpůsobil program, který byl vhodný pro omezené podmínky.

Myslely jsme s Domčou, že to nebude tak zajímavé, protože k nám do ekotýmu chodí i děti ze třetí třídy. Naše obavy se nakonec staly zbytečnými. Nejvíce jsme se pobavili u otázek, které jsme mohli podávat. Nejlepší byla od žáka 3. třídy: „Znáte mého tatínka?“

Pan Málek nám slíbil, že se dohodneme na náhradním termínu a do lesa se společně podíváme.

Káťa Utišilová a Dominika Škodová, 8. třída



Beseda s lesníkem

■ Ve středu 16. listopadu naši školu navštívil pan Málek. Vyprávěl nám o tom, proč se kácí a sází stromy. Má na starost 16 000 hektarů lesa. Tyto lesy jsou převážně listnaté.

Tereza Pechová, 8. třída

■ Moc se mi líbilo, jak jsme se pana lesníka ptali na otázky a jak nám různé věci vysvětloval.

Káťa Kulačková, 5. třída

■ Ve středu za námi přišel pan Málek (lesník). Vyprávěl o své práci. Hlavní téma bylo kácení stromů. Myslím, že jsme si z toho dost odnesli. Děkuje panu Málkovi.

Karolína Kurendová, 4. třída

O KROK DÁL

Dne 8. listopadu tohoto roku jsme se vydali na návštěvu do pražské ekoškoly, kde nám měl být vysvětlen způsob práce s naší ekostopou, kterou my jako škola zanecháváme na této planetě.

Ráno ve tři čtvrtě na sedm jsme vyrazili směr Praha hl. nádraží. Na tuto „exkurzi“ jsme jely já (Káťa Čierna), Tereza Pechová a paní učitelka Vaněčková. Ve vlaku se k nám připojili žáci z Duchcova spolu s jejich paní učitelkou. Po příjezdu na hlavní nádraží jsme šli na tramvaj a poté půlhodinu stáli jak pecky namačkaní na ostatní cestující. Po zdoluhavé jízdě jsme dorazili do té školy.

Po příchodu nás uvítali, připravili si pro nás program. Jako

první jsme plnili různé úkoly, za které jsme dostávali lístečky s odpověďmi na otázky, které jsme poté potřebovali v druhém úkolu.

Šli jsme na oběd. Mňaaaaaaam :-*

Potom nás čekala ekostopa, kterou jsme vyplňovali na počítačích. Pochopili jsme to celkem rychle. Nakonec nám pushtili prezentaci ekoškoly, vyplňovali jsme dotazníky ohledně této akce a ukázali nám celosvětový projekt ekoškola, o kterém se dozvíte velice brzy.

Káťa a Tereza



Ekostopa na počítačích.



Z hodin ČJ

Ukázka z hodin slohu v šesté třídě. Ondra Budvesel vytvořil krátký popis budovy. Jak sám sebe „vidí“ Tančící dům. Je to první pokus, budeme sledovat, jak se pohled na stavbu změní.

TANČÍCÍ DŮM

Jsem vysoký dům s velkými okny. Mé stěny jsou hezké a různě zahnuté.

Mám tři podpěrné sloupy. Jsem sedmipatrový. Na mně je několik nepravdělných oken.

Jsem krásný. Mám vysokou terasu a prosklenou střechu. Jsem nový, ale navštěvovaný a obdivovaný. Představuji významný taneční pár, proto se jmenuji Tančící dům.

Na tomto místě Vám přinášíme dvě slohové práce, které byly napsány v rámci školního kola olympiády z českého jazyka na téma „Za dveřmi je ...“. Tyto práce řadíme k velmi zdařilým a vynesly oběma účastnicím (Veronice Litošové a Kateřině Čiemé) vítězství a tím pádem i účast v okresním kole soutěže, které se bude konat 20. března 2012.

Mgr. Tomáš Skála

ZA DVEŘMI JE SÁRA

„Ahoj!“ Pokaždé, když jdu do školy,

musím pozdravit všechny v domácnosti, slíbil jsem rodičům, že po tom průšvihy budu tak slušnej, jak to jen jde. „Ahoj, prosím tě, vynes mi koš, jsi ještě mladý.“ Typická výmluva rodičů, ale když už jsem slušnej.... Jedu v autobuse, čekám na zastávku, při kterých nastoupí Paul a Adam, nejoblíbenější kámoši ze školy. Tak mi asistovali při TOM průšvihy, kdo by řekl, že nabarvení školního maskota (lesního medvěda) jako holku, bude trochu menší sranda, než jsem doufal. „Ahoj Tome!“ pozdraví a sednou si vedle mě. „Víš, že má nastoupit nová holka?“ Adam měl vždycky zájem o holky, ví o nich vše, hlavně o těch „hezkých“. „Zase nějaký fámy, prosím tě, až ji uvidím, uvěřím.“ Paul. „Náhodou, je to tutovka. Na zastávce Výpřež nastoupí.“ Tak se nikdy nenechá odbýt. Zčásti doufám, že je to pravda. Uzavřeme sázky, jak bude vypadat a jedeme dál. Cesta utíká rychle, už jen jedna zastávka. Netrpělivostí ťukám do okna v rytmu klapání motoru. Již vidím červenou značku stání a ano, někdo tam stojí. Nahmu se k oknu. Autobus se zastaví, připravím se stmu. Za dveřmi je Sára. Žádná nová holka, je to ta, co mě praskla řediteli. Jen se přestěhovala.

Veronika Litošová

ZA DVEŘMI JE STRAŠIDLO (Z POHLEDU 10LETÉ DÍVKY)

Je zhruba jedna hodina po půlnoci a já ležím v posteli a snažím se usnout. Nejde to. Za dveřmi mi cosi funí, a co chvíli slyším tiché kroky. Je to jako kdyby si pro mne někdo šel. Kdybych mohla, asi bych se přestěhovala dolů do prvního patra, protože od té chvíle, co se začal renovovat dům, kde bydlím, a já se musela přesunout do podkrovního pokojíčku, se tohle opakuje noc co noc. Rodičům jsem o tom neřekla, táta by se mi vysmál a mamka by měla srandu z toho, jaké mám zbytečné starosti. No když to ale bude pořád dupat, to něco, tak to řeknu!

Je ticho. Až podezřele. Buch, flák! Ježíši, teď jsem se lekla! Člověk si myslí, že je všechno v pořádku a ono není! Už dlouho sbírám odvahu a pořád ne a ne vstát z postele. Ale teď jsem se



zvedla a pomalu postupovala vpřed. Celou cestu od postele ke dveřím jsem strávila ve stínu obav, protože co kdyby mi něco spadlo na hlavu, třeba takový odporný pavouk, ze kterých mám panickou hrůzu, anebo... No, představ mám rozhodně dost. Než jsem se dostala ke dveřím, zdálo se mi to jako ho-

diny a byla jsem rozklepaná jako osika. Vzala jsem za kliku ... a málem se přerazila o práh. Po hmatu jsem hledala vypínač a vzhledem k tomu, že jsem se tak trásla, to trvalo dost dlouho. Konečně!

Cvak, blik. Na schodech se válí moje starší sestra a za ní sedí náš pes. Sest-

ra notně nadávajíc vstává a pes ji s lehce skeptickým výrazem sleduje. Teď se na mne oba požívali a sestra chytla záchvat smíchu. Naštvaně jsem zabouchla dveře a se supěním vlezla do postele. Záhada vyřešena.... Ani za nic bych si nepřiznala, jaký jsem srab.

Kateřina Čierna

Z HODIN ETICKÉ VÝCHOVY

I OSMÁCI MAJÍ SVÉ SNY

Obraz akademického malíře Miroslava Houry pod názvem Viadukt v horách. Dívám se na něj každý den, visí na stěně s dalšími obrazy odešlých výtvarných velikanů. Je totiž starý a nikam se moc nehodí. A tak je u mě, v mé soukromé kabinetní galerii.

Čemé kontury, hnědá barva, silnice, listnaté stromy, tyrkysová obloha s tmavými mraky, světle omítnuté domy, které mi připomínají lidské postavy.

A viadukt. Co je na něm tak úchvatného? Jaké představy ve mně probouzí? Jsou tam opravdu nějaká lidé?

I osmáci měli ten obraz před sebou, dívali se, hodnotili malířský styl. Proč zrovna tenhle obraz? Co mi to připomíná, co si mám představovat, jaký příběh se tu mohl odehrát? Umění, co to vlastně je? To jsou otázky, které jsem

svým žákům dala. A tady jsou příběhy.

Mgr. Jaroslava Melounová

ZLÝ MRÁČEK

Zpočátku to byl milý, hodný mrak, který se jmenoval Karel. Neměl žádné kamarády a připadal si hrozně osamělý. Také odlišný od jiných mraků. Ti ostatní byli čemí, rozzlobení, nevrli a neslušni. Zatímco on byl bílý, hodný a slušný. Jednoho dne si Karel řekl, že chce mít taky kamarády, a že tedy bude jako ti zlí mrakové. A taky, že se tak stalo.

Karel už nebyl ten slušný mrak, stále se zlobil, byl čemý, nevraživý, dělal samé průšvihy. Karel sice získal nové kamarády, ale za jakou cenu. Přetvářoval se, nebyl to on.

A tak bych řekl, že je lepší zůstat sám sebou.

Radek Horáček

MOTOROVÁ PILA

Byl poklidný den, foukal větříček, stromy šustily, kde nic, tu nic. Najednou se objevila motorová pila, která kácela strom po stromu, celé lesy. Lidem se to nelíbilo, a tak šli za starostou si stěžovat. „Pila nám pílí stromy, dělá hluk.“ Starosta poslouchal, ale nic neudělal. Tak to tam vzali lidé do svých rukou. Hřebíky natloukli do jednoho urostlého stromu a čekali, co bude. Když pila řízla do hřebíku ve stromě, začala děsně křičet. Tupila se, tupila, až se ztupila a vylámala zuby.

Řetěz si sama neuměla nabrousit, a tak byl konec s řezáním a ničením. Lidé pak odpočívali, zlou pilu zakopali. A byl klid.

Josef Svoboda



Práce našich žáků

Čtvrtáci skládali básně nejen na téma Naše historie.

PŘEMYSL ORÁČ

*Přemysle Oráči, přijeli poslové,
práce mohou zanechatí tví volové.*

*Libuše vzkazuje: „Staň se mým cho-
tém a mazej vládnout,
má moc nad lidem začíná chřadnout.“*

*Škoda, že tenkrát nebyly fotky,
prý líška vyrostla z Přemkovy otky.*

*Tak vyjel Oráč na Vyšehrad,
slavným a dobrým knížetem se stát.*

*Mošna a střevíce k vládě mu stačily,
selský původ na věky značily.*

Karolína Kurendová



Filip Danihelík složil básniček hned několik:

O OLDŘICHOVÍ A BOŽENĚ

*Kníže Oldřich zvířata moc rád lovil,
na talíři si je u večeře solil.*

*U potoka spatřil dívku krásnou jako
měd, zamiloval se do ní hned.*

*I ona jeho milovala, Božena se jme-
novala. „Rychle vyklidit celý hrad, ať tu
není žádný smrad, ať je čistá celá hrad-
ba, zítra už se koná svatba“*

PRAOTEC ČECH

*Přišel na horu Říp jeden Čech a dlouze
vzdech.*

*To je země, kde vodu budeme pít a žito
bít. Bude se nám krásně žít. Jeho bratr
Lech v Polsku zase takhle vzdech.*

SMRK

*Jsem zelený smrk, mám dřevnatý krk.
Mám nádherné šištíčky,
čůraj na mě lištičky. Mám už dlouhé*

větvičky, lezou po mně opičky.

Jsem sice pichlavý, ale také hořlavý.

*Pichlavý jsem velice, zná mě celá ves-
nice. Mám různé breberky, chodí na mě
veverka.*

TRUTNOV

*Jedno město Trutnov se jmenuje,
český granát se v něm doluje.*

*Trutnov to je hezké město, značí to už
každé gesto. Je to město vyspělé, zají-
má i dospělé. Město je to tedy velké,
doly jsou v něm jenom mělké.*

HOUBY

*Houby, houby, houbičky
pýchavky jsou jako kulíčky*

*hřib ten je moc dobrý
mají ho rády i kobry*

*houby rostou v lese
podávají se i na plese.*

Víta Řezáč

ORION FLORBAL CUP

V týdnu od 21. do 25. listopadu se žáci naší školy zúčastnili turnaje ve florbalu v Mojžíři. Naši mladší žáci byli příjemným překvapením soutěže a probíjeli se do finálového turnaje, kde obsadili 7. místo z 18 přihlášených týmů. V brance zářil excelentní Filip Zajíc, střelecky se prosadili Vilda Vaněk (5 branek), Vítek Svoboda a David Štekl (oba po 4 brankách). Pochvalu zaslouží i ostatní hráči, David Salač, Dan Zajíc a Adam Krpeš, kteří příkladně bojovali. Blahopřejeme!

V pondělí 28. 11. sehráli turnaj starší žáci. Nepodařilo se jim ale napodobit úspěch svých mladších spolužáků a do finále nepostoupili. Předvedeným výkonem a bojovností ale splnili očekávání. Ocenění zaslouží především výhra 6:5 nad rivalem ze ZŠ Mojžíř. Naši nastoupili v brance s výborným Radkem Culkem a v poli hráli Honza Coubal, Pepa Veselý, Lukáš Trejbal, Petr Doskočil, Jára Jakl a Patrik Müller.

Všem hráčům děkujeme za předvedenou hru a reprezentaci školy.



Před zápasem



Naši borci

FLORBAL UČITELÉ VS ŽÁCI

V pondělí 28. 11. sehráli žáci proti učitelům již tradiční utkání ve florbalu.

Již cestou z Mojžíře se žáci chvástali, jak deklasují tým učitelů. Na konci zápasu bylo ale vše jinak a učitelé oslavným tanečkem slavili vítězství 5:3! V brance opět čaroval p. učitel Bigi, střelecky řádila Míla Jaklová, která nasázela žákům hatrik a další branky přidal p. učitel Skála. V obraně vše vyčistili páni učitelé Němec a Hauzner a v poli bojovali jako Ivici učitelky Věra Slezáčková, Hana Vaněčková, Anička Čemohrávková a Kája Jaklová. Bravo! Žáci se vůbec nedostali do hry a celý zápas prohrávali. Musí ještě hodně trénovat. Všem děkujeme za krásný sportovní zážitek, družině za diváckou podporu a těšíme se na další sportovní akce. 20. prosince to bude utkání v hokeji.

Štěpán Hauzner



Soustředění před vhozením



Vítězný tým

BLEŠÍ TRH

Školní bleší trh se konal 29. 11. již potřetí. Já jsem se účastnila podruhé. Poprvé mi štěstí moc nepřálo, ale letos už ano. Po příchodu do jídelny v 15:00 jsem si vybalila věci, dala ke všemu cedulky s cenou a čekala na zahájení. Poplatek za stůl byl 10 Kč.

Na požádání pí uč. Melounové jsem udělala tabulku příjmů a výdajů. Tedy, obrazně řečeno. Celkem jsem prodala věci za 267 Kč a z toho se nejlépe prodávalo puzzle, pemíčky, svíčky, pohledy a knížky. Ale musela jsem odečíst výdaje a to 70 Kč za výrobu pemíček, 10 Kč za pronájem stolu a 30 Kč za výrobu svícnů. Takže můj celkový čistý zisk je 157 Kč.



Prodejci



Jak nalákat zákazníky

Peníze jsem použila na nákup kmenů pro mé potkany - 1.5 kg kmiva, 3x minerální kámen do klece, tyčinky a pytel podestýlky.

Kát'a Čierna

MIKULÁŠSKÉ ŘÁDĚNÍ - SKVĚLÁ ZÁBAVA!

V letošním roce naše rodinka poprvé absolvovala „Mikulášské řádění“. Nevěděli jsme, do čeho jdeme, jen že by měla být legrace, a to stačilo.

Celé řádění se nám moc líbilo. Na deseti stanovištích jsme prověřili různé schopnosti od paměti, koordinace pohybů, tělocvičných dovedností až po střílení míčku na bránu a puzzle. Legrace to byla velká, něco jsme se přiučili, víme, kde se máme zlepšit... Na každém kroku nás provázelo nadšení hravých dětí i rodičů a pohoda. Bylo veselé vidět, že soutěžení baví jak děti, tak dospělí, všichni se snaží podat co nejlepší výkon, porovnávají si výsledky...a zároveň jsou solidární a fandí i ostatním. Úžasný byl nejmladší účastník letošního řádění - jeho přemety nad žíněnkou za pomoci maminky a staršího brášky jsou nezapomenutelné.



Jen ať se neklepou ruce

A neméně odvážná byla soutěžící babička, která dala do soutěže na překážkové dráze v tělocvičně vše. Anežka i Mareček (naše děti) byli nadšení a ještě druhý den vyprávěli o soutěžích a smáli se, jak chodili na běžkách.

Klobouk dolů před všemi organizátory! Všechno připravit, zajistit vybavení všech deseti disciplín a dozor k nim, propagace akce, ceny - to je spousta mravenčí práce, která není vidět.

Moc děkujeme vedení školy a všem rodičům ze sdružení „Rodiče Povrly“, kteří letošní Mikulášské řádění zajistili. Celá akce byla moc příjemná, zábavná i poučná, pohodová - prostě jsme se vyřádili! V předvánočním shonu je to takové milé zastavení a odreagování.

A ještě k tomu sladká odměna na konec - perníčky chutnají opravdu výborně!

Přeji všem příjemný adventní čas a těšíme se na další „řádění“ příští rok!

Eva Šípková, maminka



Co nejvýš

MIKULÁŠ VE ŠKOLE

Ani letos na naše žáky a děti z mateřské školy nezapomněli andělé, Mikuláš a čerti. Jak mikulášskou nadílku tyto nadpřirozené bytosti vnímaly?

„My andělé, spolu s čerty a Mikulášem, jsme dne 2. 12. měli tu čest a mohli jsme navštívit Základní školu v Povrlech. Dostali jsme úkol, abychom prošli všechny třídy a našli všechny zlobivé děti. Čerti měli dokonce povoleno některé děti vzít s sebou do pekla. Všichni jsme si to moc užili a myslím, že dětem se to líbilo. Takže doufáme, že všechny děti budou rádně zlobit, abychom příští rok mohli přijet znovu.“

Na tohle jsme se těšili, hádám, už od prvního stupně. A konečně se to bylo možné uskutečnit. Já byla za anděla. Ačkoliv bych si to v tu chvíli asi nepřiznala, po oblečení a nasazení křídel se svatozáří jsem se do té role vžila a nedočkavě čekala na začátek vyučování, kdy jsme měli vyrazit. Jako první nás čekala školka. Poté, co čerti vlétli do místnosti a děti začaly křičet, schovávat se a upírat na nás vyděšené pohledy, jsme vešli my, andělé a Mikuláš. Vymysleli a uskutečnili jsme hry, které byly převzaty z minulého roku a nějaké námi nově vymyšlené. Děti se bály a dušovaly se, že budou celý rok hodné, a tak jsme odešli. Když jsem o tom při čekání přemýšlela, napadlo mě, že se mi ta role anděla vlastně docela líbí. Rozdávát balíčky a utěšovat vystrašená dětská srdíčka mi přišlo jako dobrá práce. Sledovat, jak se na nás spoléhají a vidět svět jejich očima.

Pokud už jsem zapomněla na strach, který mě sužoval vždy, když přišli čerti, tak teď jsme si ho čerstvě připomněla.“

„Já, jako čert jsme si to užil. Vypadal jsem opravdu hrozně. Děti se mě docela bály. V první třídě dokonce pár dětí brečelo. Ve vyšších třídách to už bylo horší. Celkově mám z toho dobrý pocit. Ostatním čertům bych doporučil, aby se z toho nebáli a bavili se při tom.“

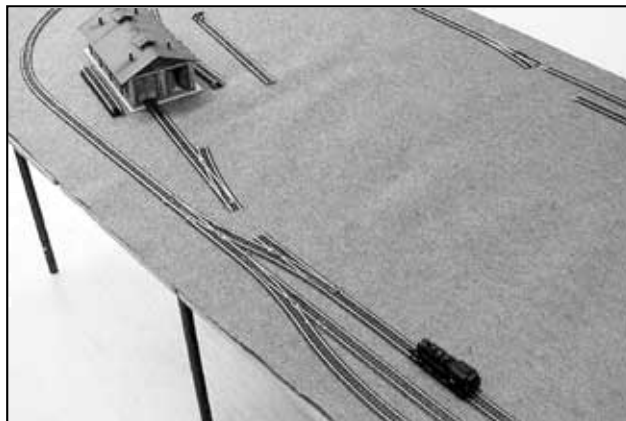
„Role čerta je lehká, ale musíte se umět v daný moment krotit. Vlétli jsme do mateřské školy tak, jak je to naším čertovským zvykem, a když jsme uviděli ty malé děti, pokoušeli jsme se být hodní. Víte ale, jak to je. Čerta se budou pořád bát i kdyby jim dával vše, co má, a to je u čerta málo: pytel, zvonek ..., ale když budete s čertem vycházet dobře, tak se ho nemusíte bát. Děti pochopily, že byly hodné, a tak se přestaly bát, začaly si s čerty hrát, až na nějaké výjimky. Ty jsme zase pochopili my, čerti, protože jsou ještě malé.“

„Vcházeli jsme do školky a jakoby se strhla bouře. Bylo mi líto dětí, které brečely. Co se týče prvního stupně, byla jsem docela zklamaná. Můžu vzkázat jen jedno: Děti, neviděli jsme se naposled!“

MODELÁŘSKÝ KROUŽEK - DALŠÍ ETAPA STAVBY TRATĚ

Již je to dva roky, co jsme započali se stavbou modelového kolejiště. Po několika pokusech s různými projekty jsme

konečně položili první koleje a začali tak se samotnou stavbou! Hlavní nádraží bude mít tři hlavní koleje, nádražní budovu a depo pro dvě stání. Druhé nádraží dvě koleje, ze kterého povede vlečka do stanice pro těžbu dřeva. Celá stavba bude situována do období, kdy byla železnice společenským tématem číslo jedna - tzv. období pamítek lokomotiv. Průběh stavby kolejiště měli možnost žáci i rodiče zhlédnout na dni otevřených dveří.



První koleje na novém modelu



Ve školní družině

V obou odděleních školní družiny pokračujeme v celoročním projektu časopisu Pastelka, Hřiště, který je věnován pohybu a rozvoji tělesné kondice. Od Šlapandy, přes skoky a běh jsme se dostali k pohybu tanečnímu. Vyzkoušeli jsme si hry se zpěvy a tanci, naučili jsme se mazurku jak ve dvojicích, tak v kruhu. Naučíme se základní kroky polky a valčíku, třeba se to dětem jednou bude hodit. Také jsme si již tradičně uspořádali turnaj ve florbalu smíšených družstev a boj to byl urputný. Nakonec byl nejlepší tým se světovým názvem Chelsea (Jakub Kava, Kája Kurenda, Marek Jech, Matěj Karvánek a Benjamin Redžalari), který neutrpěl v celém florbalovém klání porážku.

Věnujeme se ale i pracovním a výtvarným činnostem. Udělali jsme si vánoční výzdobu oken a místností školní družiny, děti se při této příležitosti naučily vyrábět krásné hvězdy z papíru. Z nastrouhaných zbytků mýdel jsme si vyrobili vánoční dárky - voňavá mýdla různých tvarů.

Děkuji tímto rodičům za zakoupení úplně nových mýdel a vůbec za všechny pomůcky, které během roku potřebujeme. Přeji všem příjemné prožití Vánoc. **K. Jaklová**



Soustředěná práce



Příprava mýdlové hmoty



V zápalek boje

STŘÍPKY

z MŠ

ZPRÁVY ZE ŽIVOTA HMYZU

Dne 2. 11. 2011

v podvečer si dali schůzku před MŠ a ZŠ broučci, berušky, ferďásci, motýli a další hmyz. Rozsvítili své lucemy a proletěli Povrly. Potěšili pocestné a jali se uložit k zimnímu spánku. Jejich útočištěm byla školka. Ještě před zimním odpočinkem absolvovali broučci poslední sportovní klání v tělocvičně školy, pak si naplnili břicha dobrou večeří a za doprovodu světlušek vyhledali poklad. Asi takhle by Vám popsaly večer děti. Akce uspávání broučků byla pro mě příjemnou novinkou a zpestřením posledních docela náročných dnů v tomto roce. Děkuji celému personálu školky za krásný večer. Po dlouhé době jsem nemusela nic organizovat, ale jen jsem si užila den se svými dětmi a potkala spoustu pozitivně naladěných lidí.

Kubíčkovi



Hmyzí sešlost ▲

Slet broučků ▼



Mikuláš, andělé a čerti ▲

Vůbec jsme se nebáli ▼



MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

V pátek 2. 12. se bušilo na dveře školky, řinčely řetězy, zvonil zvoneček a za dětmi přišel Mikuláš s čerty, andělky a nadílkou.

Program pro školkové děti připravili žáci 9. třídy s panem učitelem Skálou. Měli připravený pestrý program se spoustou zábavy ve formě soutěží, zpívání, přednášení, říkadel.

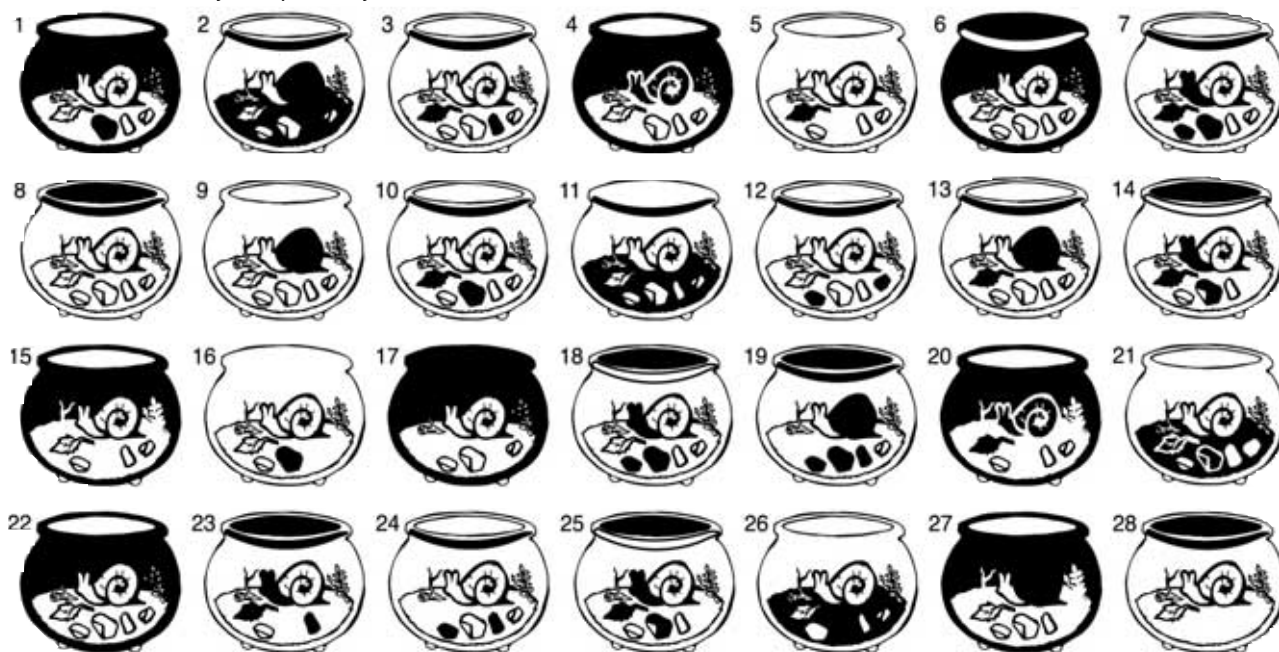
Nakonec nechyběl ani tradiční tanec s pekelníky, anděly a Mikulášem. A to nejdůležitější..... mikulášská nadílka!

Tímto děkujeme deváťákům, že přišli za našimi nejmenšími a připravili pro ně pěkný mikulášský zážitek.



Akvárka

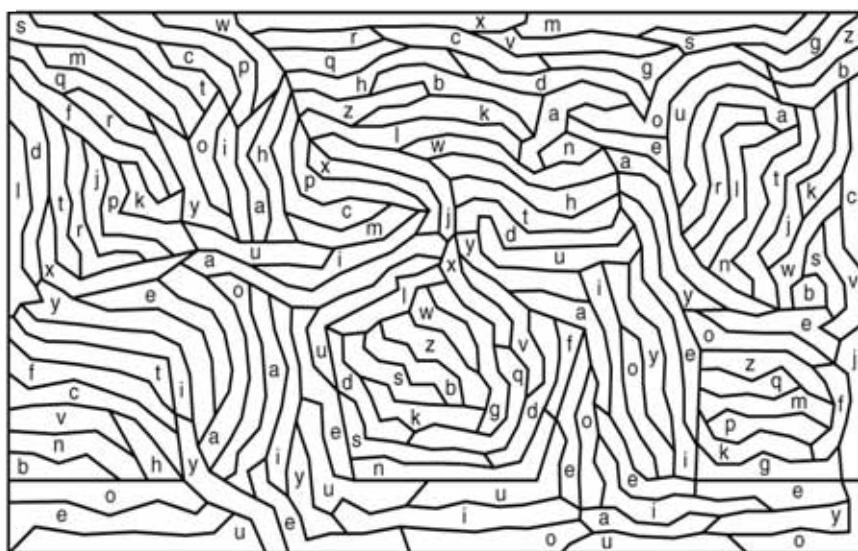
Která dvě akvářka jsou úplně stejná?



Maňásci

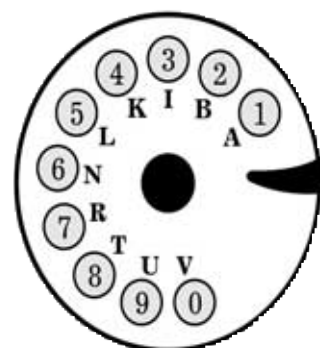
?????????

Vybarvíte všechny plošky, které obsahují samohlásky (a, e, i, o, u, y), a objeví se před vámi obrázek z loutkového divadla.



Pohádka

Telefonní číslo 0153294 vám prozradí název jedné z pohádek spisovatelky Boženy Němcové.



??? Rostlina

Tajenku začněte hledat v levém horním rohu, pak postupujte ve směru přední části, šipky nebo nejdelšího výběžku příslušného obrazce k obrazci následujícímu.



Dvoutměsíčník Základní školy a Mateřské školy Povrly • Vydává firma MAPA, vydavatelství Ústí nad Labem ve spolupráci se Základní školou a Mateřskou školou Povrly • Náklad tohoto vydání je 250 kusů • Výtisk je neprodejný • Redakční rada: šéfredaktorka: Bc. Karla Jaklová, dětskou redakční radu tvoří zástupci jednotlivých tříd.

TENTO ZPRAVODAJ JE ZAREGISTROVÁN NA MINISTERSTVU KULTURY V PRAZE • EVIDENČNÍ ČÍSLO: MK ČR E 16855